

Írta: Jenő

2011. december 30. péntek, 18:26 -

Magyar népmesék A szegény ember és a kutyacska

magyar film, 8 perc

rendező: Jankovics Marcell

mesélő: Szabó Gyula

Ez a film megrendelhető DVD formátumban.

Jankovics Marcell avatott kézzel nyúlt a magyar népmesekincs ismert és kevésbé ismert történeteire. A sorozat stílusában a népművészet motívumait használja fel, egyéni, mind a gyerekek, mind a felnőttek számára élvezetet nyújtó képi világot teremtve. A meséket Szabó

Hetvenhét magyar népmese

Írta: Jenő

2011. december 30. péntek, 18:26 -

Gyula mondja el.

Idő szerint | Hely szerint

Vetítik:

M2:

Szombat (December 31.) 9:40

Szombat (December 31.) 10:45

Szombat (December 31.) 11:25

Vasárnap (2012. január 1.) 18:40

Hétfő (2012. január 2.) 19:00

Szombat (2012. január 7.) 19:00

Vasárnap (2012. január 8.) 19:00

*

ILLYÉS GYULA

Hetvenhét magyar népmese

Tartalom

A kis gömböc

Kacor király

A kakas és a pipe

A kiskondás

Együgyű Misó

Az állatok nyelvén tudó juhász

Fábólfaragott Péter

A diákot erővel királlyá teszik

Virág Péter

Ribike

Az együgyű csizmadia mint csodadoktor

Az égigérő fa

Nyakigláb, Csupaháj meg Málészáj
A repülő kastély
A táltos ökör
Ilók és Mihók
A róka és a farkas a lakodalomban
A zöldszakállú király
Erős János
Aranyszóló pintyőke
A malacon nyert királylány
A legerősebb állat
Kis Kolozs meg nagy Kolozs
A muzsikáló ezüstkecske
A szegény lányról, aki aranyvirágot lépik
Tündérszép Ilona és Árgyélus
A loncsos medve
Jávorfából furulyácska
A huszár és a szolgáló
A bögős fia meg az ördögök
A farkas mulatni megy, azután szállni tanul
Csinosomdrága
A titkolódzó kisiú és az ő kis kardja
A kígyókirály gyűrűje
A hiú király
Rózsa vitéz
Bendebukk
A rest macska
A becsületes tolvaj Marci
A számárrá változott barát
Fanyűvő, Vasgyúró, Hegyhengergető
A palóc meg az egri nagytemplom
Három kívánság
Rózsa és Ibolya
Az igazmondó góbé még igazabb kalandjai
A házasodni indult királyfiú
A virágfejű ember
Az öreg halász és nagyravágyó felesége
Győző
A három vándorló
A halkisasszony
A buták versenye
Mese Bruncik királyfiról
A libapásztorból lett királyné
Mátyás király meg az öreg ember
Mátyás király meg az igazmondó juhász
Mátyás király és a székel ember lánya
Ludas Matyi

A koporsóba tett fiú
Térdszéli Katica
A róka, a medve és a szegény ember
Az ördög kilenc kérdése
A kecskepásztor fia
Ej Haj
Adj isten egészségére!
Kilenc
Így jár, aki irigy
Vitéz János és Hollófernyiges
A két lány meg a vasorrú banya
Bíró János
A rátóti csikótozás
Gyöngyharmat János
Nap, Hold, Szél
Három aranyszőrű bakkecske
A hét holló
A szélkötő Kalamona
A háromágú tölgyfa tündére

Utószó

<http://www.mek.iif.hu/porta/szint/human/szepirod/magyar/illyes/77nepm/html/>

*

Kacor király

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy özvegyasszony s annak egy macskája. Nagy macska volt már, de éppen olyan nyalánk volt, mintha kis macska lett volna. Egy reggel is mind felnyalta a lábasból a tejet. Megharagudott az özvegyasszony, jól megverte, s elkergette a háztól. A macska elbujdosott a falu végére, s ott nagy szomorúan leült a híd mellé.

A híd végén ült egy róka is, lógatta a lompos farkát. Meglátja azt a macska, neki-nekifutott, s játszadoxni kezd a róka farkával. A róka megijed, felugrik, megfordul. A macska is megijed, hátrál, s felborzolja magát. Így nézték egymást egy darabig.

A róka sohasem látott macskát, a macska sohasem látott rókát. Mindegyik félt, de egyik sem tudta, mit csináljon. Végére a róka szólalt meg:

- Ugyan, ha meg nem sérteném, nem mondaná meg az úr, hogy miféle nemzetség?
- Én vagyok a Kacor király!
- Kacor király? Soha hírét nem hallottam!
- Bizony pedig hallhattad volna. Minden állatot meg tudok regulázni, olyan nagy a hatalmam.

Megszeppent a róka, s nagy alázatosan kérte a macskát, hogy legyen vendége egy kis csirkehúsrá. Minthogy már délfelé járt az idő, s a macska nagyon ehethné volt, nem várt két meghívást. Elindultak hát a róka barlangjába. A macska hamar beletalálta magát a nagy uraságba, s örvendett, hogy a róka olyan tisztelettel szolgálja, mintha valóságos király volna. Urasan is viselkedett, keveset szólott és sokat evett, ebéd után álmra dőlt, s azt parancsolta a rókának, ügyeljen, hogy senki se háborgassa, amíg alszik.

A róka kiállott a barlang szájához strázsálni. Hát éppen akkor ment el ott a kis nyúl.

- Hallod-e, te kis nyúl, itt ne járj, mert az én uram, a Kacor király alszik; ha kijön, majd nem tudod, merre szaladj; minden állatot megreguláz, olyan nagy a hatalma!

Megijedt a kis nyúl, szép lassan elkotródott, s egy tisztáson lekuporodva azon gondolkozott: "Ki lehet az a Kacor király? Soha hírét sem hallottam."

Arra bódorgott egy medve is. Kérde tőle a nyúl: hova megyen?

- Járok egyet, mert nagyon unatkozom.
- Jaj, erre ne járj, mert a róka azt mondja, hogy az ő ura, a Kacor király alszik, s ha kijő, majd nem tudod, merre szaladj! Minden állatot megreguláz, olyan nagy a hatalma!
- Kacor király? Soha hírét sem hallottam! Már csak azért is arra megyek, legalább meglátom, milyen az a Kacor király. - El is indult a medve a róka barlangja felé.
- Hallod-e, te medve - kiált rá a strázsá. - Itt ne járj, mert az én uram, a Kacor király alszik, ha kijő, nem tudod, merre szaladj; minden állatot megreguláz, olyan nagy a hatalma!

Erre a medvének inába szállt a bátorsága, szó nélkül megfordult, és visszatért a kis nyúlhoz. Ott találta a kis nyúlal a farkast és a varjút is; panaszkodtak, hogy ők is éppen úgy jártak.

- Ki lehet az a Kacor király? Soha hírét sem hallottuk! - mondták mindnyájan, s mind azon tanakodtak, mit csináljanak, hogy megláthassák. Abban állapodtak meg, hogy meghívják ebédre a rókával együtt. Mindjárt el is küldték a varjút, meghívni a vendégeket.

Mikor a róka meglátta a varjút, nagy méreggel kifutott, s összeszidta, hogy megint alkalmatlankodik.

- Eltakarodj innen! Nem megmondtam már? Az én uram a Kacor király; ha kijő, majd nem tudod, merre szaladj; minden állatot megreguláz, olyan nagy a hatalma!

- Tudom, nagyon jól tudom; nem is a magam jószántából jöttem ide, hanem a medve, a farkas és a nyúl küldött, hogy meghívjalak benneteket hozzájuk ebédre.

- Az már más! Várj egy kicsit.

Ezzel bement a róka megjelenteni a dolgot a Kacor királynak. Kisvártatva ki is jött, tudtára adta a varjúnak, hogy a király szívesen fogadta a meghívást, elmennek az ebédre, csak tudják, hova.

- Eljövök én holnap értetek, s elvezetlek!

A jó hírre a medve, a farkas és a nyúl ugyancsak felütötte a lacikonyháját. A kis nyulat megtették szakácsnak, mert kurta farka van, s így nem könnyen égeti meg magát. A medve fát és vadakat hordott a konyhára. A farkas asztalt terített, és pecsenyét forgatott.

Mikor kész volt már az ebéd, a varjú elindult a vendégekért. Egyik fáról a másikra szállott, de nem mert leszállani, hanem csak a fán maradt, s onnan szólítgatta a rókát.

- Várj egy kicsit, mindjárt készen leszünk - mondta a róka -, csak még a bajsztát pödri ki az én felséges uram.

S csakugyan, végre kijött a Kacor király is. Lassan s nagy méltósággal lépdelt elől, de a varjút szemmel tartotta, mert félt tőle. A varjú is szepegett, csak fél szemmel mert reátekinteni, egyik fáról a másikra szökdécselt, úgy vezette őket.

A medve, a farkas és a nyúl nagy várakozásban volt, mind azt mondták: vajon milyen lehet az a Kacor király? Ki-kinéztek az útra, ahonnan a vendégeket várták.

- Ott jön, ott jön! Jaj istenem, merre fussak! - kiáltotta a kis nyúl, s ijedtében nekifutott a tűznek. Megpörkölte magát, s ettől olyan bátor lett, hogy fordultában belekapott a farkas képébe, jól végigkarmolta. A farkas azt hitte, hogy ezt csak a medve tehette véle, s ezért jól képen teremtette a medvét. A medve a kis nyúlnak akarta továbbadni az ütést, de a Kacor királyt találta el, aki épp akkor ért oda.

Mikor látta, hogy a fenséges Kacor királyt ütötte meg, úgy megrémült, hogy nyaka közé szedte a lábát. A Kacor király meg attól ijedt meg, hogy így nyakon teremtették. Uzsgyi hát, ő is futóra!

Elröppent ijedtében a varjú is.

Még most is mennek, ha meg nem álltak.

Hetvenhét magyar népmese

Írta: Jenő

2011. december 30. péntek, 18:26 -

*

MAGYAR NÉPMESE RAJZFILM

<http://www.gyerekfilmek.hu/magyarnepmesek-rajzfilm.php>